

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF KASETSART UNIVERSITY'S DATA PROTECTION OF UNDERGRADUATE STUDENTS OF KASETSART UNIVERSITY

Srirath GOHWONG, Ph.D.^{1,2} et al.¹

1 Faculty of Social Sciences, Kasetsart University, Thailand; srirathg3@yahoo.com

2 Universitas Muhammadiyah Sidenreng Rappang, Indonesia

ARTICLE HISTORY

Received: 24 February 2023

Revised: 15 March 2023

Published: 27 March 2023

ABSTRACT

This research aimed to: 1) examine the level of knowledge and understanding of Kasetsart University's Data Protection among undergraduate students; 2) compare these levels across demographic factors; and 3) investigate the relationship between the most commonly used media and students' knowledge and understanding. The sample consisted of 305 undergraduates enrolled in the second semester of the 2022 academic year. Data were collected through questionnaires and analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA, LSD, Chi-square, and Cramér's V at a .05 significance level.

The results showed that overall knowledge and understanding of Kasetsart University's Data Protection were high (mean = .78, S.D. = .13). Students also demonstrated high knowledge in the categories of stakeholders (mean = .88, S.D. = .27), information security (mean = .82, S.D. = .15), data collection (mean = .77, S.D. = .16), and data use in university affairs (mean = .69, S.D. = .17). Hypothesis testing indicated no significant differences in knowledge and understanding based on sex, year of study, or faculty. Furthermore, the most commonly used media showed a weak positive relationship with students' level of knowledge and understanding (Cramér's V = .11).

Keywords: knowledge and understanding, Kasetsart University's Data Protection, Undergraduate Students, Kasetsart University

CITATION INFORMATION: Gohwong, S. et al. (2023). Knowledge and Understanding of Kasetsart University's Data Protection of Undergraduate Students of Kasetsart University. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(3), 35

¹ Punyisa Chawanon*, Tanudchaporn Sarawisoot, Nuttawipa Naranorranun, Piyamart Boonpama, Kochawan Tankhantod, Preeyaluk Panyasong, Natawan Sornjit, Kamolphon Somwang, Thatchapon Ubonrat, Waraporn Pimon, Sittarat phongsittisak, Kanpicha Donmin, Venich Leesathapron, Thanarin Karupun, Ilham jehleng, Chayut pisutwachira, Pongnoppakun Wannagee, Phathidtha Kohsungnoen

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศรียัฐ โกวงศ์^{1,2} และคณะ¹

1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; srirathg3@yahoo.com

2 Universitas Muhammadiyah Sidenreng Rappang, Indonesia

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามปัจจัยส่วนบุคคลและ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้เป็นประจำกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One Way ANOVA LSD Chi-square และ Cramér's V โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = .78, S.D. = .13) และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้ที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย = .88, S.D. = .27) ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ (ค่าเฉลี่ย = .82, S.D. = .15) ด้านการรวบรวมข้อมูล (ค่าเฉลี่ย = .77, S.D. = .16) และด้านการใช้ข้อมูล (ค่าเฉลี่ย = .69, S.D. = .17) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในทิศทางตามกันน้อย (Cramér's V = .11)

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, นิสิตระดับปริญญาตรี, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลการอ้างอิง: ศรียัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2566). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(3), 35

¹ ปุณณิศา ขวานนท์, ธนัพร สระวิสูตร, ณัฐวิภา นรานันท์, ปิยะมาศ บุญพามา, กชวรรณ ดันขุนทด, ปรียาลักษณ์ ปัญญาสงค์, ณตะวัน ศรีจิตต์, กมลพรรณ สมหวัง, ธัชพล อุบลรัตน์, วราภรณ์ พิมล, สิทธิพร พงศ์สิริศักดิ์, กานต์พิชชา ดนมินทร์, เวณิส ลีสถาพร, ธนารินทร์ คุรุพันธ์, อิลฮัม เจาะเลง, ชยุต พิศุทธิวิชรา, ผ่องนพคุณ วรรณกิจ, ปกิตตา เกาะสูงเนิน

บทนำ

ความเป็นส่วนตัว (Privacy) เป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจไปทั่วโลกหลังจากที่สหภาพยุโรปได้ประกาศใช้ กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (General Data Protection Regulation: GDPR) โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2561 ตามมาตรา 51 ของกฎหมายฉบับนี้ (REGULATION (EU) 2016/679 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 27 April 2016) สำหรับประเทศไทยได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 69 ก หน้า 52 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ.2562 เพื่อรองรับกฎหมายฉบับนี้ของสหภาพยุโรปโดยกฎหมายไทยฉบับนี้มีรายละเอียดบางส่วนแตกต่างจากกฎหมายของสหภาพยุโรป เช่น นิยามของข้อมูลส่วนบุคคลของกฎหมายไทยไม่รวมถึง IP addresses และสิ่งบ่งชี้คุกกี้ (cookie identifiers) เหมือนกับกฎหมายของสหภาพยุโรป เป็นต้น (ปรับปรุงจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562, OneTrust DataGuidance, 2019) สำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศให้ความสำคัญของความเป็นส่วนตัวของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน มหาวิทยาลัยจึงได้ออกประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่สำคัญสามฉบับ ได้แก่ ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เรื่อง ข้อปฏิบัติในการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อ 5 กันยายน 2555 ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เรื่อง นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อ 21 พฤศจิกายน 2562 และประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เรื่อง แนวปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อ 29 กรกฎาคม 2563 (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2555, 2562, 2563) ทำให้คณะผู้วิจัยในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงสนใจศึกษาเรื่องนี้เพื่อเป็นข้อมูลเชิงนโยบายแก่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่อไป

วัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้เป็นประจำกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระดับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประโยชน์

เพื่อเป็นข้อมูลเชิงนโยบายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในการจัดการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 อันเป็นประโยชน์แก่นิสิตและมหาวิทยาลัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ทำการศึกษาคือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2565 (ไม่รวมนิสิตข้ามมหาวิทยาลัย) ข้อมูล ณ วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2565 จำนวน 30,770 คน (สำนักบริหารการศึกษาศาสตร์, 2565) โดยทำการเก็บข้อมูลเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ.2566 จำนวนทั้งสิ้น 305 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบ Multi-stage sampling โดยเริ่มจากการสุ่มตัวอย่างวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จากนั้น คณะผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) (ศรีรัฐโกวงศ์, 2554)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 สื่อที่ใช้เป็นประจำ โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ ใช่ หรือไม่ใช่ และแบ่งระดับความรู้ออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

.00-.50 หมายถึงนิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ อยู่ในระดับน้อย

.51-1.00 หมายถึงนิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ อยู่ในระดับมาก

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ทำ Content Validity โดยใช้ค่า IOC ทั้งนี้แบบสอบถามทุกข้อมีค่า IOC เกิน .50 ทำให้คณะผู้วิจัยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Reliability Coefficient Alpha) เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น = .89

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One Way ANOVA LSD Chi-square และ Cramér's V โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 176 คน (ร้อยละ 57.7) โดยเป็นนิสิตตั้งแต่ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป จำนวน 98 คน (ร้อยละ 32.1) รองลงมา เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 91 คน (ร้อยละ 29.8) และเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 53 คน (ร้อยละ 17.4) ทั้งนี้ นิสิตเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวนมากที่สุด 45 คน (ร้อยละ 14.8) รองลงมาได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ 34 คน (ร้อยละ 11.1) และน้อยที่สุดคือ คณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.3)

ส่วนปัจจัยด้านสื่อที่ใช้เป็นประจำพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ข้อมูลจากเพื่อน จำนวน 274 คน (ร้อยละ 12.3) เว็บไซต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 259 คน (ร้อยละ 11.6) Google.com จำนวน 257 คน (ร้อยละ 11.5) อาจารย์ จำนวน 250 คน (ร้อยละ 11.2) รุ่นพี่ จำนวน 236 คน (ร้อยละ 10.6) Facebook มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 217 คน (ร้อยละ 9.7) Instagram มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 216 คน (ร้อยละ 9.7) เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 196 คน (ร้อยละ 8.8) รุ่นน้อง จำนวน 154 คน (ร้อยละ 6.9) YouTube มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 90 คน (ร้อยละ 4.0) Twitter มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 73 คน (ร้อยละ 3.3) และอื่นๆ (เช่น Clubhouse และ Podcast) จำนวน 10 คน (ร้อยละ .4)

สำหรับนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = .78, S.D. = .13) และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านได้แก่ ด้านผู้ที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย = .88, S.D. = .27) ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ (ค่าเฉลี่ย = .82, S.D. = .15) ด้านการรวบรวมข้อมูล (ค่าเฉลี่ย = .77, S.D. = .16) และด้านการใช้ข้อมูล (ค่าเฉลี่ย = .69, S.D. = .17) โดยด้านผู้ที่เกี่ยวข้อง นิสิตมีความรู้มากที่สุดในปีใด “ข้อ 1. เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลคือบุคคลที่ข้อมูลสามารถระบุไปถึงได้แก่ ผู้ให้บริการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รวมถึงนิสิตและบุคลากรของมหาวิทยาลัย นักเรียนโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย สมาชิกธนาคารหน่วยกิต นิสิตเก่า บุคคลทั่วไป ผู้ปกครอง ผู้อนุบาล และผู้พิทักษ์” (ค่าเฉลี่ย = .90, S.D. = .31) และน้อยที่สุดคือ “ข้อ 2. ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลคือบุคคล ส่วนงานหรือนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสั่งให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจัดการข้อมูลดังกล่าวตามคำสั่งของตน” (ค่าเฉลี่ย = .86, S.D. = .35) สำหรับด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ นิสิตมีความรู้มากที่สุดในปีใด “ข้อ 19. เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเข้าถึงผลการเรียนของนิสิตได้อย่างปลอดภัยด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้การเข้ารหัสลับข้อมูลที่ปลอดภัยสูง (<https://>)” (ค่าเฉลี่ย = .95, S.D. = .22) รองลงมาได้แก่ “ข้อ 20. เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถลงทะเบียนเรียน จ่ายค่าเล่าเรียน

และเบิกค่าเล่าเรียนนิสิตได้อย่างปลอดภัยด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้การเข้ารหัสลับข้อมูลที่ปลอดภัยสูง (<https://>)” (ค่าเฉลี่ย = .94, S.D. = .23) “ข้อ 16. เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถร้องขอมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เพื่อตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลของตนและแก้ไขข้อมูลดังกล่าวให้ตรงกับความเป็นจริงได้อยู่เสมอ” (ค่าเฉลี่ย = .91, S.D. = .29) และน้อยที่สุดคือ “ข้อ 17. ผู้ใช้ บริการเว็บไซต์สามารถแจ้งให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทราบในหน้าเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยเพื่ออนุญาตให้ใช้หรือส่งต่อข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองได้” (ค่าเฉลี่ย = .13, S.D. = .34) ส่วนด้านการรวบรวมข้อมูล นิสิตมีความรู้มากที่สุดในประเด็น “ข้อ 3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตได้เท่าที่จำเป็นด้วยวิธีถูกต้องตามกฎหมายและได้รับความยินยอมของนิสิตเท่านั้น” (ค่าเฉลี่ย = .95, S.D. = .22) รองลงมาได้แก่ “ข้อ 9. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองข้อความหรือรับรองการดำเนินการต่างๆ ตามนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเว็บไซต์อื่นที่เชื่อมโยงจากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย” (ค่าเฉลี่ย = .93, S.D. = .26) “ข้อ 10. เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถปรับปรุงข้อมูลของตนเองให้เป็นปัจจุบันตามช่องทางต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เช่น ตั้งค่าคุกกี้และกรอกข้อมูลในเว็บไซต์ที่เข้าใช้งาน เป็นต้น” (ค่าเฉลี่ย = .91, S.D. = .29) “ข้อ 4. ข้อมูลส่วนบุคคลครอบคลุมถึงข้อมูลที่ระบุตัวตนของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแต่ละคนได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมถึงข้อมูลของเจ้าของข้อมูลที่เสียชีวิตแล้ว” (ค่าเฉลี่ย = .89, S.D. = .32) และน้อยที่สุดคือ “ข้อ 6. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเบื้องต้นของผู้ใช้บริการเว็บไซต์มหาวิทยาลัยไว้เพื่อความสะดวกในการให้บริการ เช่น อีเมลแอดเดรส ชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ เขตไปรษณีย์ หรือหมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น” (ค่าเฉลี่ย = .05, S.D. = .21) ทั้งนี้ ด้านการใช้ข้อมูล นิสิตมีความรู้มากที่สุดในประเด็น “ข้อ 14. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องประกาศให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบเมื่อมีการปรับปรุงนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล” (ค่าเฉลี่ย = .91, S.D. = .29) “ข้อ 15. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องแจ้งให้ผู้ให้บริการเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยทราบล่วงหน้าเมื่อมีการปรับปรุงนโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล” (ค่าเฉลี่ย = .91, S.D. = .29) และน้อยที่สุดคือ “ข้อ 11. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการเว็บไซต์เพื่อติดต่อผู้ใช้งานหรือประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการหรือกิจกรรมของผู้ใช้งานเท่านั้น” (ค่าเฉลี่ย = .12, S.D. = .32)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แตกต่างกัน

- 1) เพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- 2) ชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- 3) คณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในทิศทางตามกันน้อยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Cramér's V = .11) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อวิจารณ์

- 1) นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = .78, S.D. = .13) และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้ที่เกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย = .88, S.D. = .27) ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ (ค่าเฉลี่ย = .82, S.D. = .15) ด้านการรวบรวมข้อมูล (ค่าเฉลี่ย = .77, S.D. = .16) และด้านการใช้ข้อมูล (ค่าเฉลี่ย = .69, S.D. = .17) โดยจะเห็นได้ว่า นิสิตมี

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการใช้ข้อมูลต่ำที่สุด แม้อยู่ในระดับมากแต่เป็นมาที่ค่อนข้างมาทางน้อย และเมื่อดูรายข้อพบว่า นิสิตมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุดในข้อ 11 “มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการเว็บไซต์เพื่อติดต่อผู้ใช้งานหรือประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการหรือกิจกรรมของผู้ใช้งานเท่านั้น” (ค่าเฉลี่ย = .12, S.D. = .32) ทั้งนี้ เนื่องจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านความปลอดภัยทางสารสนเทศ และด้านการรวบรวมข้อมูล เป็นเรื่องที่นิสิตสังเกตเห็นได้ง่ายด้วยเกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของตน แต่ในด้านการใช้ข้อมูลเป็นเรื่องการจัดการภายในของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์หลังจากนิสิตได้อนุญาตให้มหาวิทยาลัยใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนแล้ว จึงเป็นเรื่องยากที่นิสิตจะมีความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้อยู่ในระดับมาก

2) นิสิตปริญญาตรีได้ข้อมูลจากเพื่อน เว็บไซต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Google.com อาจารย์และรุ่นพี่ เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากนิสิตเห็นว่ามาตรการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นเรื่องปกติที่ต้องเจอเป็นประจำทุกภาคการศึกษา ทำให้นิสิตหาข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจากสื่อที่ให้ข้อมูลสั้นกระชับแต่ผิวเผินดังกล่าวนี้เป็นหลัก

3) เพศแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แตกต่างกันไปไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว (2559) ที่พบว่า นิสิตที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองไม่แตกต่างกัน และงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2563) ที่พบว่า นิสิตที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจต่อความเจ็บป่วยจากอุปกรณ์ IT ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานของ อมรา วิสูตรานุกูล (2554) ที่พบว่า เพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน และงานของ นริสร อยู่ยง (2562) ที่พบว่า เพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาปริญญาตรีภาคพิเศษ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับระบบราชการ 4.0 แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตทุกเพศต้องอนุญาตให้มหาวิทยาลัยใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนและได้รับผลกระทบจากการดำเนินการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อย่างเท่าเทียมกัน ทำให้นิสิตทุกเพศมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน

4) ชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แตกต่างกันไปไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ ลัดดา ศิลาน้อยและ ปิยะวรรณ ศรีสุรักษ์ (2558) ที่พบว่า นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานของ อมรา วิสูตรานุกูล (2554) ที่พบว่า ชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน และงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์และคณะ (2563) ที่พบว่า นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจต่อความเจ็บป่วยจากอุปกรณ์ IT ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการอนุญาตให้มหาวิทยาลัยใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนและมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยเฉพาะการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศและการรวบรวมข้อมูลอย่างเท่าเทียมกันเป็นเรื่องเข้าใจได้ง่าย ทำให้นิสิตทุกชั้นปีมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน

5) คณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แตกต่างกันไปไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว (2559) ที่พบว่า นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2563) ที่พบว่า นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจต่อความเจ็บป่วยจากอุปกรณ์ IT ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทุกคณะต้องมีการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 และตามประกาศ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทั้งสามฉบับได้แก่ ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เรื่องข้อปฏิบัติในการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เรื่องนโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เรื่องแนวปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทำให้นิสิตต้องปฏิบัติตามประกาศเหล่านี้เป็นประจำทุกภาคการศึกษาจนทำให้นิสิตทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

6) สมมติฐานที่ 2 สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในทิศทางตามกันค่อนข้างน้อยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Cramér's $V = .11$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2563) ที่พบว่า สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจต่อความเจ็บป่วยจากอุปกรณ์ IT ในทิศทางตามกันค่อนข้างน้อยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Cramér's V เท่ากับ .24) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลเป็นเรื่องนามธรรมนอกเหนือจากการใช้ชีวิตประจำวัน ทำให้นิสิตหาข้อมูลจากเพื่อน เว็บไซต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Google.com อาจารย์ และรุ่นพี่เป็นส่วนใหญ่ ทำให้นิสิตได้ข้อมูลสั้นกระชับแต่ ผิดเพี้ยน ทำให้สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในทิศทางตามกันค่อนข้างน้อย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า แม้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน แต่นิสิตมีความรู้ความเข้าใจด้านการใช้ข้อมูลต่ำที่สุด แม้อยู่ในระดับมากแต่เป็นมาที่ค่อนข้างน้อย ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตเพื่องานของมหาวิทยาลัยเผยแพร่ในรูปแบบ Infographic เพื่อให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น อันจะเป็นส่งเสริมธรรมาภิบาลข้อมูลในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ.2562 (ปรับปรุงจากพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ.2562; Gohwong, 2020)

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกนิสิตปริญญาตรีแยกนิสิตเป็นสองกลุ่มตามสื่อที่นิสิตใช้ได้แก่ นิสิตที่ใช้สื่อกลุ่มที่นิยมใช้มาก (ได้แก่ เพื่อน เว็บไซต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Google.com อาจารย์ รุ่นพี่) และนิสิตที่ใช้สื่อกลุ่มที่นิยมใช้น้อย (ได้แก่ Facebook มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Instagram มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รุ่นน้อง YouTube มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Twitter มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Clubhouse และ Podcast) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกสนับสนุนข้อค้นพบจากการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้โดยเฉพาะสมมติฐานที่สอง

เอกสารอ้างอิง

- นริสร อยู่ยง. (2562). ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาปริญญาตรีภาคพิเศษ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เกี่ยวกับระบบราชการ 4.0. สืบค้นจาก <http://www.mpe.ru.ac.th/IS/MPE19/6014812049.pdf>.
- พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562. (2562). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 136 ตอนที่ 67 ก. สืบค้นจาก <https://www.dga.or.th/wp-content/uploads/2021/02/5.pdf>.
- พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562. (2562). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 136 ตอนที่ 69 ก. สืบค้นจาก <https://iclawcenter.etda.or.th/files/law/file/106/2487f8ffe9cf9eaf9b4decabc002eba21.PDF>.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สำนักบริหารการศึกษา. (2565). จำนวนนิสิตปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 13 ธันวาคม พ.ศ.2565. สืบค้นจาก https://regis.ku.ac.th/cpcmns/rpt_std_ku3.php.

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2555). ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง ข้อปฏิบัติในการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สืบค้นจาก https://ocs.ku.ac.th/ku_computer_policy/Cyber/policy/mail_policy_ku_2551.pdf.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2562). ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สืบค้นจาก https://ocs.ku.ac.th/ku_computer_policy/Cyber/policy/dataprivacy.pdf
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2563). ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง แนวปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สืบค้นจาก <https://eoffice.ku.ac.th/kuoffice/gen02/C5Emt2.pdf>.
- ลัดดา คีลาน้อย และ ปิยะวรรณ ศรีสุรักษ์. (2558). การศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องประชาคมอาเซียนของนักศึกษา สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (EDKKUJ), 38(3), 105-113.
- ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2563). ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรการในการจัดระเบียบวินัยจราจรภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. ใน 7th National and International Conference on Administration and Management, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร, กรุงเทพมหานคร.
- ศรีรัฐ โกวงศ์. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. สมุทรสาคร: บริษัทพิมพ์ดี.
- อมรา วิสูตรานุกูล. (2554). ความรู้ความเข้าใจของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาและการสำรวจความต้องการจำเป็นของนิสิตชั้นปีที่ 1. วารสารคณะพลศึกษา, 14(1), 17-27.
- Gohwong, S. (2020). Data Governance in the Public Sector: An Overview. In 1st National and International Virtual Conference on Multidisciplinary Research on (Vol. 18).
- OneTrust DataGuidance. (2019). Comparing privacy laws: GDPR v. Thai Personal Data Protection Act. Retrieved from https://www.dataguidance.com/sites/default/files/gdpr_v_thailand_updated.pdf.
- Official Journal of the European Union. (2016). Regulation (Eu) 2016/679 of the European Parliament and of the Council. Retrieved from <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679>

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).